

A Fővárosi Ítéletábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2017. február hó 23. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2016. évi november hó 3. napján kihirdetett 1.B.1552/2015/79-I. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.I/164/2016. számú összesített bűneljegyzéken 64. tételszám alatti pengedarab, és a 138. tételszám alatti DNS minta megsemmisítését rendeli el.

Az eljárás során eddig felmerült 2 472 911 (Kétmillió-négyszázhetvenkettőezer-kilencszáztizenegy) Ft bűnügyi költségből a vádlottat 1 416 017 (Egymilliónégyszáztizetehatezer-tizenhét) Ft megfizetésére kötelezi, míg a fennmaradó 1 056 894 (Egymillióötvenhatezer-nyolcszázkilencvennégy) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által a 2017. január 05. napjáig házi őrizetben töltött időt, valamint a 2017. január 06. napjától a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét emberölés büntetében (Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pontja) állapította meg és öt 9 évi fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a házi őrizetben töltött idő tekintetében akként, hogy 1 napi szabadságvesztésnek 5 napi házi őrizetben töltött idő felel meg. Döntött a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről. Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést a nyilatkozattételre fenntartott határidőn belül.

A védő téves minősítés miatt enyhítést célzóan élt jogorvoslattal, a vádlott enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában a tényállás kiegészítését indítványozta, mivel a törvényszék nem rögzítette, hogy a vádlottnál a cselekmény elkövetésének időpontjában abortív patológiás részegség áll fenn, és abortív kóros részegsége kóros elmeállapot, mely súlyosan

korlátozta, hogy cselekménye veszélyességét felismerje, vagy a felismerésnek megfelelően cselekedjen. A törvényszék továbbá nem rögzítette teljes körűen az előzményeket a vádlott aznapi italozásával összefüggésben. A tényállás iratok tartalma alapján történő kiegészítésével az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezését fenntartotta.

Az Országos Bíróság Hivatal Elnökének 369/2016. (VI. 27.) OBHE határozata alapján kirendelés folytán a Debreceni Ítéltábla járt el.

A Legfőbb Ügyészség Büntetőbíróági Ügyek Főosztálya BF.169/2017/1. számú határozatával a másodfokú bíróság mellett működő ügyész feladatainak ellátására a Debreceni Fellebbviteli Főügyészséget jelölte ki.

Az ítéltábla a mindenirányú fellebbezések folytán a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében, figyelemmel a Be. 554/B. § g) pontjára is.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség jelenlévő képviselője az átiratban foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

A védő az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését ugyancsak fenntartotta, és irányát kiegészítve részletesen indokolta. Álláspontja szerint a törvényszék ítélete a Be. 351. § (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjaiban írt okokból megalapozatlan is. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett maradéktalanul eleget. A minősítésre levont következtetés nem okszerű, nem törvényes, és az indokolás e körben is hiányos. A védő utalt a rendelkezésre álló bizonyítékok tükrében a jogos védelem fennállásának lehetőségére. Hivatkozott az első fokú eljárásban elhangzott perbeszédére - melyet maradéktalanul fenntartott - és kérte figyelembe venni mind a jogi minősítés, mind a büntetés kiszabását illetően. Úgy ítélte meg, hogy a törvényszék alapvetően és túlnyomórészt helyesen vette számba a bizonyítékokat és azok lényegét az ítélet 6-14. oldalakon tartalmazza, azonban a bizonyítékok értékelése a legfontosabb bizonyítékot illetően téves, ezáltal a következtetés is. A térfigyelő kamerák által rögzített felvétel bíróság általi értelmezése, és abból levont következtetés egy fontos pontban helytelen, mivel a sértett mozgása, helyzete a felvételen nem látható. Ezért kétséges a törvényszék azon következtetése, hogy mivel a kamera nem rögzített semmilyen momentumot, ami a sértett támadására, de akár aktív magatartására utal, így jogos védelmi helyzet a vádlott javára nem állt fent. A védő határozott álláspontja szerint nem zárható ki annak lehetősége, hogy a sértett volt az, aki támadólag lépett fel. A védő színvonalasan és részletesen érvelt a tanúk vallomásaira és az igazságügyi szakértők megállapítására hivatkozva, hogy a privilégizált emberölés megállapíthatósága mellett milyen érvek szólnak. Amennyiben a vádlott részéről volt kóros észlelés, ami védekezési mechanizmusokat és indulati folyamatokat indított el a vádlottban az vagy a jogos védelem körében, vagy az erős felindulásban elkövetett emberölés megállapítása körében értelmezhető, nem pedig a büntetés kiszabása során. Álláspontja szerint az eltérő minősítés lehetőségének megítélésében a törvényszék indokolása rendkívül szűkszavú. Az ítélet megalapozatlan, mivel a bírói meggyőződés kialakítása során az értékelés sérti az ésszerűség és a logika szabályait. A bizonyítékok elemző értékelése sem történt meg. A tényállás felderítetlensége a helytelen és okszerűtlen következtetések, továbbá az indokolási kötelezettség súlyos fokú megsértése miatt az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta a Be. 373. § III. a) pontja, illetve a Be. 376. § (1) bekezdésére figyelemmel. Ennek hiányában a tényállás megfelelő kiegészítésével a cselekmény erős felindulásban elkövetett emberölés büntettekénti minősítésére és a büntetés lényeges enyhítésére tett indítványt. A védő úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság felettébb hiányosan állapította meg az enyhítő körülményeket

és nem súlyuknak megfelelően értékelte, valamint ellentmondásos a bűnösségi körülmények értékelése is. A minősítéstől függetlenül a vádlott javára értékelhető enyhítő körülmények - melyet a védő részletesen taglalt - és a súlyosító körülmények teljes hiánya önmagukban is indokolták a középértéktől lefelé való eltérést, sőt a büntetési tételkeret alsó határához közeli mértékű szabadságvesztés alkalmazását még a korlátozó tényező fennállása nélkül is. A vádlott kóros elmeállapotára tekintettel azonban a Btk. 17. § (2) bekezdése alkalmazásának helye volt, büntetése korlátlanul enyhíthető. Amennyiben az eltérő minősítésre irányuló védelmi indítvány alaposnak bizonyul akár felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazása sem eltűzött. Az elsőfokú bíróság általi minősítés esetén a Btk. 35. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel enyhébb fokozat megállapítását és a Btk. 38. § (3) bekezdése alapján a büntetés fele részének kitöltését követő feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének megállapítását indítványozta.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok sérelme nélkül folytatta le az eljárást és javarészt megalapozott tényállást állapított meg, amely azonban kismértékben megalapozatlan. E körben az ítélet tábla osztotta a vádhatóság álláspontját és részben a védelem érveit is. E megalapozatlanság a Be. 352. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a másodfokú eljárásban pótolható, mivel a törvényszék nyilvánvalóan ítéletszerkesztési hiba folytán csupán az ítélet indokolásában foglalkozott részletesen a vádlott abortív patológiás részszegségével, valamint a cselekmény elkövetését megelőző vádlotti italfogyasztással, azonban ennek rögzítését a tényállásban elmulasztotta.

Az ítélet tábla az alábbiak szerint egészíti ki a tényállást az ítélet 3. oldal 3. bekezdését követően.

A cselekmény elkövetésének időpontjában abortív patológiás részszegség állt fenn, a cselekmény motivációja kóros, a cselekmény az adott helyzetben inadekvát heves, megokolhatatlan, túlméretezett, az adott személytől énidegen. A cselekményt követően érzelmi vákuum alakult ki, emlékezetzavara a cselekményt megelőző időszakra is kiterjedt. A cselekmény elkövetéséhez hozzájárult az alkoholfogyasztást követően a mentális kontroll lazulása, a szorongás csökkenése, mely elősegíthette a korábban felhalmozódott indulatok felhalmozódását. Az abortív kóros részszegség kóros elmeállapot, mely jelentős mértékben/súlyosan korlátozta, de nem zárta ki abban, hogy cselekmény veszélyességét felismerje vagy abban, hogy a felismerésnek megfelelően cselekedjék.

A következő bekezdésben a 2. mondatban: „Ezt megelőzően 17 óra körül...”, majd a következő mondat annyiban pontosítandó, hogy az összejöveten 3 sört és 2 pálinkát fogyasztott, majd visszatérve a ... sörözőbe további 4-5 Don Diego tequilát is elfogyasztott. (... tanú vallomása nyomozati iratok 499-501. oldal és 21. számú tárgyalási jegyzőkönyv)

Az így kiegészített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be. 352. § (1) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélet tábla a 351. § (1) bekezdése alapján felülbírálata során irányadónak tekintette.

Az ítélet tábla a felülbírálata során olyan eljárási szabálysértést, ami az ítélet hatályon kívül helyezését indokolta volna, nem talált. Az elsőfokú bíróság igen részletes bizonyítást folytatott és rendkívül körültekintően vizsgálódott a vádlott elmeállapotának és alkoholos befolyásoltsága körében. A nyomozás során kirendelt és a tárgyalási szakaszban bevont elmeorvosszakértők szakvéleménye közötti lényeges ellentmondás feloldása érdekében új szakértő párost rendelt ki a rendelkezésre álló szakértői vélemények közötti eltérés tisztázására, illetve annak megállapítására, hogy szükségesnek mutatkozik-e bármelyik szakvélemény kiegészítése vagy más szakvélemény beszerzése. A tanúk vallomásait, az okirati bizonyítékokat részletesen elemezte, egymással összevetette és nem utolsósorban a térfényképező kamera felvételeit is vizsgálta. A bizonyítékok körében különös jelentőséggel bírtak a vádlott elmeállapotát meghatározó igazságügyi

orvosszakértői vélemények, valamint a térfigyelő kamera felvételei, illetve a szemtanúk vallomásai. A bizonyítékok értékelésével az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére és helyes cselekményének különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettként történő minősítése is.

A védő mind az első-, mind a másodfokú eljárásban vitatta a vádlott terhére rótt minősítő körülmény, a különös kegyetlenséggel történő elkövetés megállapíthatóságát arra tekintettel, hogy nincs kétséget kizáró adat, bizonyíték abban a vonatkozásban, hogy a sértett végigélte eszméletvesztés nélkül a bántalmazást és így ennek eredményeképpen az átlagost lényegesen meghaladó fájdalmat élt volna meg, ilyen hiányosságok mellett pedig a vádlott terhére e minősítő körülmény kétséget kizáró módon nem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletének 15. oldalától foglalkozott a jogi minősítéssel és helytállóan fejtette ki álláspontját. A vádlott a sértettnek kis-közepes erővel 27 szúrt sérülést, kis-közepes, illetőleg közepes erővel 25 metszett sérülést, közepes erővel 2 repesztett sérülést okozott, ezen kívül szúrt-metszett és hámfosztásos sérülések is fellelhetők voltak a test felületén. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt is, hogy a sértett eszméletlensége nem befolyásolja, hogy ennek folytán ténylegesen érzett-e fájdalmat, ennek a minősítés tekintetében nincs jelentősége. A különös kegyetlenség megállapításának nem csupán a sértett szenvedése, gyötrelme az előfeltétele, hanem az elkövetői oldalon a rendkívüli embertelenség, gátlástalanság, emberi mivoltból való kivetkőzés, másokban iszonyatot keltő elkövetési mód is. Függetlenül attól, hogy a sértettnél a rendkívüli fájdalomérzet fennállott-e vagy sem, vagyis az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyességnek a véghezvitel módjából megnyilvánuló kiemelkedő foka az emberölés alapesetétől való elhatárolást meghatározó ismérve. Megállapítható ez a minősített eset az állandó bírói gyakorlat szerint akkor is, ha a sértett a bántalmazások során eszméletét veszti és ténylegesen a halál beálltaig nem is tér magához és fájdalomérzete sincs.

A védő hivatkozott a jogos védelemre arra is tekintettel, hogy a vádlottnál kés nem volt, a sértett volt az, aki kést hordott és ismeretlen okból elővette ezt az eszközt. Az is megállapításra került, hogy a felek között kölcsönös dulakodás volt és a védelem arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem zárható ki annak a lehetősége az előzmények és a terhelt személyiségvonásai alapján, hogy a vádlottat a sértett részéről valamilyen vélt vagy valós inzultus érte és ennek hatására értékelte úgy, hogy veszélyhelyzetben van, meg kell védenie magát, ez a lehetőség nem zárható ki. Ennek tükrében vizsgálni kell, hogy jogos védelem hatása alatt cselekedett-e vagy ha ennek hiányában, annak mértékét túllépve valósította meg a bűncselekményt, ez esetben az emberölés alap- vagy minősített esete forog-e fenn vagy pedig privilegizált emberölési cselekmény. A védelem igen színvonalas érveléssel vezette végig álláspontját, azonban az ítéletábra osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint a vádlott részéről sem jogos védelmi helyzet nem állapítható meg, sem pedig az enyhébb minősítés lehetősége sem. E körben a törvényszék részletesen kifejtette álláspontját, mellyel az ítéletábra is egyetértett. Az ítéletábra csupán utal a BH.2002.212. számon közzétett eseti döntésre, mely szerint a jogos védelemre vonatkozó rendelkezések értelmezésénél és alkalmazásánál, valamint a jogos védelmi helyzet megítélésénél az adott ügy történéseinek egész folyamatát, összességét figyelembe véve a cselekménysor összefüggő vizsgálata alapján kell állást foglalni a jogos védelem megállapíthatósága körében. Másrészt, ha a vádlottak között kölcsönös szidalmazás, dulakodás alakul ki, ez okból egyikőjük sem hivatkozhat jogos védelmi helyzet fennállására. (BH.2004.93.) Nem állapítható meg továbbá jogos védelem annak az erőfölényben lévő elkövetőnek a javára sem, aki a támadással fenyegető sértettet annak lefegyverzése, ártalmatlanná tétele után is kitartóan bántalmazza és a sértett ennek következtében meghal. (BH. 2012.140.)

A jogos védelem körében a védő utalt arra, hogy a vádlott - mint azt számos tanúvallomás igazolta - agresszív, kötekedő magatartást a nap folyamán senkivel szemben sem tanúsított, nyugodt,

barátságos embernek ismerték, aznapi szórakozása során indulati előzmény nem történt. A 10 cm pengehosszúságú pillangókést a sértett vette elő a táskájából, dulakodni kezdett a vádlottal, aki egyébként kést sohasem tartott magánál. A vádlott abban a körben, amikor dulakodni kezdtek, konkrétan nyilatkozni nem tudott, pusztán csak találgatni, hogy amikor a sértett elővette a kést, védekezési mechanizmusként meglökhette őt, így törhetett be az üveg, de erről pontos emlékei nem voltak. A védelem álláspontja szerint a vádlott személyiségéből és az eset összes körülményeiből kiindulva nem zárható ki, hogy a sértett részéről a vádlottat jogtalan támadás érte, ennek lehetőségét határozottan kizárni nem lehet. A kifejtettek alapján a védői érvelés nem foghatott helyt.

A Btk. 161. §-a szerint erős felindulásban követi el cselekményét az, aki mást méltányolható okból származó erős felindulásban megöl. Az indulat az emberi élet velejárója. Indulati állapotban az emberi emóciók olyan hevességgel és gyorsasággal jelentkezhetnek, hogy az intellektuális értelmi folyamatokat is befolyásolhatják. A fiziológiai vagy patológiás eredetű indulat, érzelmi fellobbanás tudatszűkítő hatása az, ami a büntetőjog szempontjából jelentőséggel bír. Az indulat, érzelmi fellobbanás kialakulását, eredetét és lefolyását tekintve patológiás és fiziológias affektusokat különböztetünk meg. A kóros indulat jellemzője, hogy az elkövető a kóros elmeállapota adekvát pszichikai állapota miatt az indulatot kiváltó okra a normális mértéket időben, intenzitásban, minőségben abnormálisan reagál, a kiváltó ok által indokoltat lényegesen meghaladó reakcióval. Amennyiben ez a kóros indulat az elkövetőnél olyan tudatbeszűkülést, tudatborulást eredményez, hogy nem képes cselekménye társadalomra veszélyes következményének felismerésére, illetve a felismerésnek megfelelő cselekményre abban az esetben nem büntethető vagy büntetése korlátlanul enyhíthető. Az erős felindulásban elkövetett emberölés megállapítására fiziológias affektus adhat alapot. Az indulat ez esetben éplélektani alapon alakul ki, az érzelmek valamilyen külső pszichés hatásra rövid időn belül olyan mértékben uralkodnak el az adott egyénen, hogy az akarat-elhatározási folyamat rendkívüli módon lerövidül és bizonyos mértékig torzul. Ilyenkor az egyén gondolkodását beszűkült tudatállapot jellemzi, amely ugyan nem jelent teljes tudat elborulást, de a motívumok küzdelme elnagyoltta, az érzelem, emóció hatása eltúlzottan uralkodóvá válik. Önmagában az indulat hatása alatti elkövetés nem alapozza meg a privilegizált eset megállapítását. E körben az első fokon eljáró bíróság helytállóan állapította meg, hogy a vádlottban éplélektani alapon kialakult erős felindulás nem állapítható meg, sem pedig a vádlott indulati állapotát kiváltó méltányolható ok sem.

A büntetés kiszabása során a törvényszék maradéktalanul feltárta és helyesen értékelte az alanyi és a tárgyi bűnösségi körülményeket és a Btk. 17. § (2) bekezdésének alkalmazásával határozta meg a büntetőjogi szankciót figyelemmel a III. Büntető Elvi Döntésben írtakra is. Az ítélet tábla is hangsúlyozza, hogy a büntetés korlátlan enyhítése nem kötelező, a rendelkezés erre csupán lehetőséget nyújt a bíróság számára. A kóros részegség átmeneti alakzatának fennállása esetén rendkívül széles büntetési keretek között szabhatja ki a bíróság a büntetési céloknak megfelelő büntetést. Ez összhangban áll azzal, hogy a csökevényes alakzatnak a beszámítási képességet korlátozó hatása is rendkívül eltérő lehet, tehát fokozottan differenciált büntetőjogi elbírálást igényel. A törvényszék igen körültekintően értékelte a bűnösségi körülményeket és meggyőző érvekkel számot adott arról, hogy a vádlottal szemben miért a 9 évi szabadságvesztés büntetés alkalmazását látta elegendőnek a speciális és a generális prevenció érvényesülésére is tekintettel. Indokait az ítélet tábla teljes körűen osztotta és nem találta alaposnak a védő további enyhítését célzó indítványát. Mivel az enyhébb minősítés megállapítása szóba sem kerülhetett, a felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazására irányuló védői indítvány ugyancsak nem foghatott helyt.

Nem volt teljesíthető az eggyel enyhébb büntetés-végrehajtási fokozat megállapítása sem, sem pedig a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a szabadságvesztés büntetés fele részének kitöltését követő lehetősége sem. A Btk. 35. § (2) bekezdése a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre

tekintettel lehetővé teszi eggyel enyhébb fokozat meghatározását. Ilyen esetben pld. számításba veendő a terhelt magas életkora, egészségügyi állapota, a bűncselekmény indítókai, és egyéb a büntetés kiszabásánál irányadó körülmények, melynek körében e rendelkezés alkalmazását lehetővé tévő körülményt az ítélet tábla nem talált. Csupán utal arra, hogy a büntetés-végrehajtási intézetben tanúsított magatartása alapján a vádlott a bv. törvény 115. §-ában meghatározott feltételek fennállása esetén lehetőséget kaphat a büntetés hátra lévő részének eggyel enyhébb fokozatban történő végrehajtására.

A Btk. 38. § (3) bekezdése az 5 évet meg nem haladó szabadságvesztés kiszabása esetén különös méltánylást érdemlő esetben ad lehetőséget arra, hogy az elítélt a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra legyen bocsátható. A normaszövegből kitűnően a lehetőség törvényi feltételei jelen esetben nem állapíthatók meg.

A törvényszék a bűnjelek körében a Bj.I.164/2016. számú összesített bűnjeljegyzéken a 64., illetve 138. tétel alatt szereplő bűnjelek lefoglalását - helyesen - megszüntette, azonban az iratokhoz csatolását rendelte el, ami téves. A pengedarab iratoknál tárolása részben balesetveszélyes, másrészt e bűnjelek vizsgálata már megtörtént, értékkel nem bírnak, ezért az ítélet tábla a Be. 155. § (8) bekezdése alapján megsemmisítésükről rendelkezett.

Az eljárás során 2.472.911,- Ft bűnügyi költség merült fel. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy mivel a Szakértői Intézet olyan további vizsgálatot is elvégzett, mely szükségtelen volt, ezért a genetikai szakértői díj felének viseléséről akként rendelkezett, hogy a Be. 338. § (2) bekezdése alapján az állam viseli. Az ítélet tábla álláspontja szerint a genetikai szakértői vizsgálat teljes egészében szükségtelen volt, ezért a teljes költséget 1.056.894,- Ft-ot az állam viseli, így a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 1.416.017,- Ft.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a jelzett körben a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A vádlott 2017. január 5. napjáig házi őrizetben, 2017. január 6. napjától ismételten előzetes letartóztatásban volt, ezért a másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1), (2) bekezdése alapján rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámításáról. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata nem változott, ezért a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja alapján szükségtelen volt ismételten rendelkezni, hogy 1 napi szabadságvesztésnek hány napi házi őrizetben töltött idő felel meg, mivel az erről szóló rendelkezést az elsőfokú bíróság már megtette.

Debrecen, 2017. február 23.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk.. Nagy Éva sk.
a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

Záradék: A Fővárosi Törvényszék 1.B.1552/2015/79-I. számú ítélete az ítélet tábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2017. február 23.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó